

دکتر عیسی بهنام
استاد دانشگاه

شاہکارهای هنرمندانی

بدون شک هنرمندان ایرانی بیش از همه چیز فریفته ترینیات و هنرهای ترینی هستند . مهمترین قسمتهای یک کاخ ترینیات سر در وبالای پنجره و کناره‌ی دیوارهای آنست . ارزش‌ترین قسمت یک کتاب صفحات مصور آن است . همین اصل در شهر وادیات دوره‌های مختلف تاریخی ایران بکار برده شده . میگویند ساختن جواهرات از خصوصیات مردم چادرنشین است . آریایی‌ها بیش از این که خاک ایران را مسکن سکونت خود قرار دهند در داشتنها و مرانع وسیع و سبزآسیای مرکزی زیر چادرها زندگی می‌کردند و کار عمده‌ی آنها چراندن گلهای گوستقد واسب بود . علت تفوق آنها بر سایر قبایل آسیا و اروپا همین خصوصیات صحراگردی آنها بود . صحراگردان تازمانی که در شهرها ثابت نشده بودند مردمان بسیار جنگجو و شجاع و نیرومند بودند و سکونت در شهرها از قدرت سربازی آنها می‌کاست .

شاید کلمه چادرنشین امروز برای ما مفهوم دیگر از معنای اصلی آن پیدا کرده است . نباید تصور کرد که چادرنشینان مردمی فقیر یا بی‌هنر بوده‌اند . در چادرهای مجلل رؤسای قبایل زیباترین قالی و ارزش‌ترین زری و جامهای سیمین وزرین و جواهرات دیده می‌شد . وقتی پدران ما وارد سرزمین ایران شدند و تشكیلات معظم شاهنشاهی را بوجود آورده‌اند علاقه به هنرهای ترینی را ازدست ندادند . لباسهای فاخر بر تن کردند . اسبهایشان را به انواع ترینیات و حتی جواهرات مزین نمودند . فرشهای گرانبهای روی زمین تالارهایشان گسترده‌اند . می‌گویند پرده‌ای در مقابل ایوان کسری آویزان بود که به انواع ترینیات و جواهرات آراسته شده بود . الیاف سیم و زر آمیخته با تار و پود این پرده و نقوش بافته آن ، مناظر با غل و گل

پلنگ برنزی کار ایران - از زمان اشکانی - دربر و جرد پیدا شده وبصورت شمعدانی بکار برده شده است . یکی از شاهکارهای هنر فلز کاری ایران است و اکنون در موزه «کلولاند» در امریکا محفوظ است

گردن بند و قلاب کمر و سینه برنز و گوشواره طلا مزین به یاقوت و زمترد و فیروزه از دوره اشکانی . این اشیاء در ایران پیدا شده و امروز قسمتی از آن در موزه نیویورک و قسمتی دیگر در موزه فیلادلفی محفوظ میباشد و بنزله یکی از شاهکارهای هنر جواهرسازی ایران بحساب میآید

تعدادی از این تزیینات امروز در یکی از قسمهای موزه‌ی ایران باستان دیده می‌شود . و در کنار همان قسمه نقوش بر جسته‌ای در روی سنگ دیده می‌شود که از نخت‌جمشید بدست آمده و نقش اشکال مختلف زرین آمیخته با سنگهای قیمتی دوخته شده بود .

وببل را نشان میدارد .

به لبه‌ای قبای شاهنشاهان و بزرگان دودمان هخامنشی ،

شمدان برنزی بصورت سنجک، یکی دیگر از شاهکارهای هنر فلزکاری ایران است. این شمдан امروز در یکی از مجموعه‌های شخصی نگاهداری می‌شود

همان تزیینات در لبه آستین و دامن قبای شاهنشاهان و درباریان مشاهده می‌گردد.

در طاق بستان نیز نقش بر جسته‌ی روی سنجک نشان میدهد که امرا و پسرگان حتی در موقع معمولی مانند شکار و مجالس بزم، لباسهای زری منقوش به نقش زیبا بر تن داشتند. تعداد زیادی از جواهرات عهد تاریخی ایران در موزه‌های مختلف دنیا موجود است و مایه افتخار ماست. چه خوب بود در شهر تهران موزه‌ای مخصوص جواهرات بوجود می‌آمد و اگر برای ما امروز امکان ندارد تمام جواهرات قدیم ایران را در یک محل گرد آوریم ولی لااقل در کتاب نمونه اصلی می‌توانیم نمونه‌های قالب‌گیری شده از جواهرات اصلی تهیه نموده در معرض نمایش قرار دهیم.

در دورانهای پیش از تاریخ جواهرات و تزیینات را با مردگان به خاک می‌سپردند تا در موقع احتیاج، مردگان بتوانند از آن استفاده کنند. البته این عقیده آنها بود و تصویر میکردن انسان پس از مرگ مجدداً روی زمین بر می‌گردد و احتیاج به لوازم زندگی خود دارد.

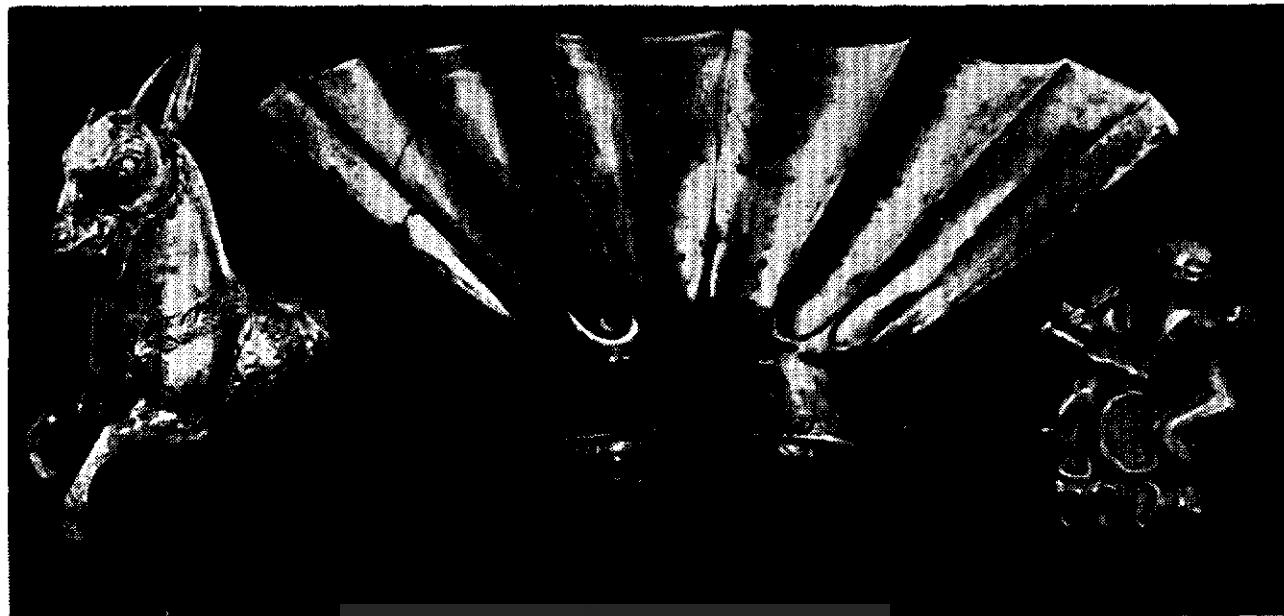
با این دلیل است که بیشتر جواهرات متعلق به زمانهای پیش از تاریخ در قبرستانها بدست آمده. خنجر و جام طلای کالاریشت و گردن بندهای زیبیه و مارلیک از همین قبیل می‌باشد. ولی مردم ایران در زمان هخامنشیان معتقد به خدای یگانه بودند و به رجعت مردگان روی زمین عقیده نداشتند. بنابراین جواهرات مردم در آن زمان از مقبره‌ها بدست نیامده بلکه بیشتر آنها در باقیمانده‌های خانه‌ها و کاخ امرا و پادشاهان بوده است.

مقصود از جواهرسازی فقط ساختن دستبند و گوشواره و گردن بند نیست بلکه ظروف سیمین وزرین و تخت و تاج جواهرنشان و تزیینات لباس و مرکب و خیمه و بارگاه را نیز

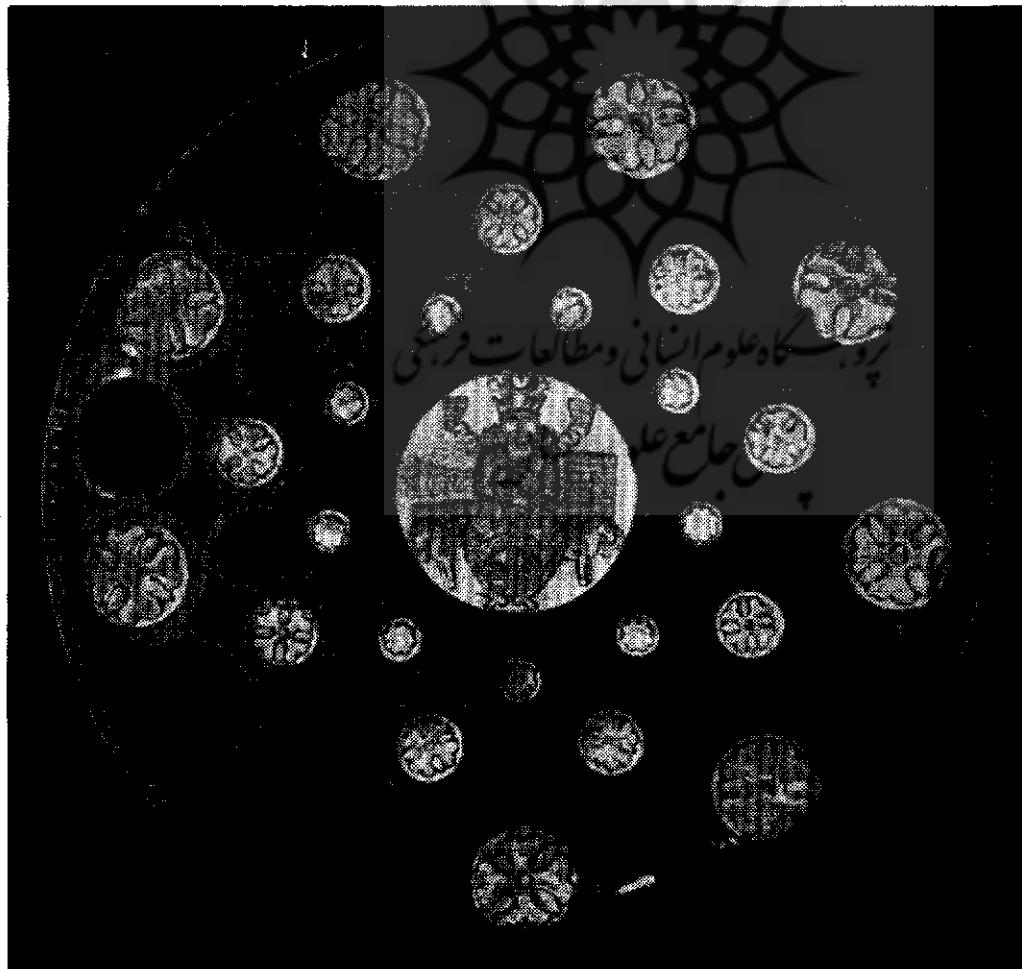
باید جزو آن به حساب آورد.
جام معروف خسروپروریز که در کتابخانه ملی پاریس محفوظ است و در نمایشگاه هفت هزار سال هنر ایران در معرض نمایش قرار داده شده بود شهرت جهانی دارد. در داخل این جام طلا، نقش خسروپروری تخت شاهنشاهی در حال نشسته نشان داده شده و اطراف این نقش به سنگهای قیمتی ورنگین مزین گردیده است. جام خسروپروریز در همان زمانهای قدیم به عنوان یادگاری از ایران یا هدیه‌ای از طرف پادشاهان وارد کلیسا‌ی سونوی در پاریس شده و بعداً در قرن اخیر به کتابخانه ملی انتقال داده شد.

تمام جواهرات مکشوفه از زیبیه در کردستان وارد موزه‌ی ایران باستان نشده‌اند. قسمتی از آن به خارج از ایران رفته و امروز در موزه‌های اروپا و امریکا و در مجموعه‌های خصوصی محفوظ می‌باشد. این جواهرات متعلق به حدود سه قرن (در قرن ۱۱ تا قرن ۸ پیش از میلاد مسیح) می‌باشد و احتمالاً صاحب آن در مقابل حمله دشمن از ترس چپاول و غارت آن را در زیر خاک پنهان کرده بوده است.

در حدود ۵۰ سال پیش نظریر چنین دفینه‌ای در منطقه نامعلومی از استرآباد (گرگان کنونی) پیدا شد و از ایران خارج شد و با اینکه از آن عکسبرداری شد ولی معلوم نیست اکنون در کدام منطقه دنیا می‌باشد. دفینه‌ی دیگری در منطقه‌ای از آذربایجان بنام حسنلو پیدا شده که قسمتی از آن وارد موزه ایران باستان گردیده و جام طلای معروف حسنلو جزو آن است. جواهرسازی در دورانهای اسلامی نیز در کشورها رونق زیاد داشته و مراکر آن شهرهای اصفهان و شیراز و زنجان می‌باشد. تخت طاووس که به سنگهای قیمتی نشانده شده کار اصفهان است. ما در این مقاله چند نمونه از جواهرات متعلق به دوره‌های پیش از اسلام ایران را ارائه میدهیم.

ظروف سیمین و زرین که در ناحیه دیلمان در مناطق کوهستانی گیلان بست آمده و از عهد اشکانی میباشد. این اشیاء امروز در یکی از مجموعه های شخصی محفوظ میباشد

جام خسرویروز . جامی است از طلا که برآن سنگهای قیمتی مانند فیروزه و یاقوت و زمرد نشانده شده است . این جام از زمانهای قدیم بارویا رفته و مدت‌ها در کلیسای سن دنی در پاریس بوده و امروز بصورت یکی از شاهکارهای بزرگ هنر ایران در کتابخانه ملی پاریس حفظ میشود